Naar aanleiding van ons gesprek van vanochtend, de NOvA heeft op dit moment slechts 2 punten van aandacht in de artikelen die je mij hebt laten inzien, namelijk:

- Om teruggave van griffierecht te krijgen moet de eiser afstand doen van instantie. De vraag zou kunnen opkomen of de eiser daarna alsnog een procedure zou kunnen starten. Dat zou, in eerste aanleg, moeten kunnen. Dan wordt het bijvoorbeeld mogelijk om de zaak in te trekken om schikkingsonderhandelingen te vieren en opnieuw te beginnen, mochten de schikkingsonderhandelingen mislukken. Ons advies zou zijn in de MvT uitdrukkelijk op te nemen dat dit kan en dat afstand van instantie hieraan niet in de weg staat. In hoger beroep speelt dit nauwelijks, omdat het beroep binnen de appeltermijn moet worden ingesteld.

- Het voorstel is om niet een vast bedrag maar 2/3 van het griffierecht terug te geven. Dat is een beleidsmatige keuze, waarmee wij moeite hebben. Griffierecht is een retributie, en voor retributies geldt dat deze kostendekkend mogen zijn, maar de overheid hierop geen winst mag maken. De kosten die de Rechtspraak maakt voor het toegankelijk maken van het systeem, zijn onafhankelijk van het belang van de zaak. Deze kosten zijn vermoedelijk ook heel beperkt. De mogelijkheid dat 2/3 van het griffierecht wordt terugbetaald, impliceert dat nog steeds meer dan EUR 2000 griffierecht kan zijn verschuldigd. Dat is niet te rechtvaardigen als de werkelijke kosten voor de rechtspraak niet meer zijn dan enkele tientjes. Onze suggestie zou zijn om toe te voegen dat het griffierecht voor een ingetrokken zaak niet meer bedraagt dan, bijvoorbeeld, EUR 250,-

Tot zover. Wij stellen het op prijs dat we vooraf input hebben kunnen geven en zijn het departement daar erkentelijk voor. Hopelijk delen jullie onze inschatting en kunnen jullie deze punten in het concept nogmaals tegen het licht houden.

Met vriendelijke groet,